

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 7 februari 2011 in zaak nr. 10/15475 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 november 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 20 april 2010 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 februari 2011, verzonden op 10 februari 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 maart 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Hetgeen in grieven 1 tot en met 7 is aangevoerd kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), met dat oordeel volstaan.

2.3. De minister heeft – zoals hij ook ter zitting bij de rechtbank heeft toegelicht – in het besluit van 3 november 2009, dat in bezwaar is gehandhaafd, tevens geweigerd de vreemdeling ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met een verblijf op grond van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) te verlenen.

2.4. In grief 8 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat geen sprake is van inmenging in de uitoefening van het gezinsleven met zijn moeder, aangezien hij nimmer een verblijfsvergunning heeft gehad die hem daartoe in staat stelde. De vreemdeling betoogt dat de rechtbank door aldus te overwegen heeft miskend dat de minister bij besluit van 6 juli 2006 weliswaar heeft geweigerd hem als gevolg een strafrechtelijke veroordeling in 2005 een verblijfsvergunning regulier voor

bepaalde tijd, onder de beperking 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken' (hierna: een buitenschuldvergunning) te verlenen, maar evenwel heeft erkend dat de vreemdeling buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. De minister heeft derhalve, zo betoogt de vreemdeling, berust in zijn verblijf in Nederland en de uitoefening van het gezinsleven met zijn moeder, die alhier rechtmatig verblijft.

2.4.1. In hoger beroep staat vast dat sprake is van gezinsleven, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van het EVRM tussen de vreemdeling en zijn moeder. Van inmenging in het recht op eerbiediging daarvan is evenwel, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, geen sprake, reeds omdat de weigering de vreemdeling hier te lande verblijf toe te staan er niet toe strekt een verblijfstitel te ontnemen die hem tot het uitoefenen van het gezinsleven in staat stelde. Aan de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden komt in dit verband geen betekenis toe. De grief faalt.

2.5. In grieven 9 tot en met 11, in onderlinge samenhang gelezen en samengevat weergegeven, klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het standpunt van de minister dat de vreemdeling aan artikel 8 van het EVRM geen aanspraak op toelating kan ontlenen de rechterlijke toetsing kan doorstaan. Daartoe betoogt de vreemdeling dat de rechtbank heeft miskend dat de minister in het kader van de belangenafweging ten onrechte voorbij is gegaan aan hetgeen hij reeds in bezwaar heeft aangevoerd over zijn veroordeling tot jeugddetentie en de relatie met zijn moeder.

2.5.1. Volgens vaste jurisprudentie van het EHRM (onder meer het arrest in de zaak T.I. en W.S. Ebrahim tegen Nederland van 18 maart 2003, JV 2003/203) en van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 1 september 2009 in zaak nr. 200901415/1/V1, www.raadvanstate.nl) dient bij de beoordeling van de vraag of artikel 8 van het EVRM in een bepaald geval de positieve verplichting met zich brengt een vreemdeling in staat te stellen tot familie- en gezinsleven in een bepaalde lidstaat, een "fair balance" te worden gevonden tussen enerzijds de belangen van het betrokken individu en anderzijds het betrokken algemeen belang van de lidstaat.

2.5.2. Niet in geschil is dat de vreemdeling op 2 november 2005 door het gerechtshof Arnhem wegens overtreding van artikel 312, tweede lid, aanhef en sub 2, van het Wetboek van Strafrecht (hierna: het WvSr), gelezen in verbinding met artikel 45, eerste lid, artikel 285, eerste lid, gelezen in verbinding met artikel 47, eerste lid, aanhef en sub 1, van het WvSr en artikel 2, aanhef en onder b, van de Opiumwet gelezen in verbinding met artikel 47, eerste lid, aanhef en sub 1, van het WvSr onherroepelijk is veroordeeld tot 24 maanden jeugddetentie, waarvan vier maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren.

2.5.3. In bezwaar heeft de vreemdeling aangevoerd dat de minister in het kader van de belangenafweging ten onrechte doorslaggevende betekenis heeft toegekend aan de veroordeling tot jeugddetentie, aangezien een dergelijke veroordeling niet gelijk kan worden gesteld aan een

gevangenisstraf en ingevolge artikel 3.77, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) ook niet mag worden betrokken bij de vraag of aspecten van openbare orde in de weg staan aan verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Daarnaast heeft de vreemdeling aangevoerd dat hij een bijzondere band heeft met zijn moeder, aangezien beiden Nederland buiten hun schuld niet kunnen verlaten, de vader van de vreemdeling na verlening van een buitenschuld-vergunning is overleden, de zus van de vreemdeling buiten Nederland een eigen gezin heeft gevormd en van het uit Syrië vertrokken gezin derhalve thans alleen nog de vreemdeling en zijn moeder zijn overgebleven. Deze band is gedurende het verblijf van de vreemdeling in Nederland bovendien alleen maar sterker geworden, omdat niet alleen zijn moeder - als gevolg van haar medische toestand - voor haar dagelijkse verzorging van de vreemdeling afhankelijk is, maar ook de vreemdeling voor zijn onderhoud geheel op zijn moeder is aangewezen. Dit laatste is het gevolg van de omstandigheid dat de minister weliswaar erkent dat hij buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten, doch bij besluit van 6 juli 2006, in strijd artikel 3.77, eerste lid, van het Vb 2000 heeft geweigerd hem een buitenschuld-vergunning te verlenen, waardoor hij thans illegaal in Nederland verblijft. De minister heeft deze aangevoerde omstandigheden ten onrechte niet bij de belangenafweging betrokken, aldus de vreemdeling.

2.5.4. In het besluit van 20 april 2010, voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, heeft de minister van belang geacht dat de vreemdeling meerderjarig is en van een bijzondere emotionele band met zijn moeder niet is gebleken. Aan de omstandigheid dat de moeder voor de fysieke verzorging afhankelijk is van de vreemdeling komt in dit verband geen betekenis toe. Voorts heeft de minister aangenomen dat sprake is van een objectieve belemmering om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. Echter, hieraan wordt geen doorslaggevende betekenis toegekend. Gelet op de criminele antecedenten van de vreemdeling en het feit dat niet is gebleken van een bijzondere emotionele band tussen de vreemdeling en zijn moeder valt de belangenafweging in het nadeel van de vreemdeling uit, aldus de minister.

2.5.5. De Afdeling heeft eerder (de uitspraak van 24 december 2010 in zaak nr. 201007119/1/V1; www.raadvanstate.nl) overwogen dat de materiële wetgever er niet vanuit is gegaan dat onder gevangenisstraf ook de straf van jeugddetentie moet worden verstaan, zodat beide straffen bij de toepassing van het Vb 2000 niet kunnen worden gelijkgesteld. Nu de straf van jeugddetentie niet is vermeld in artikel 3.77, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000, is een veroordeling tot jeugddetentie niet aan te merken als een grond voor weigering van een verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 wegens gevaar voor de openbare orde.

2.5.6. De minister mag bij de belangenafweging die moet plaatsvinden in het kader van de vraag of artikel 8 van het EVRM een positieve verplichting met zich brengt om een vreemdeling verblijf hier te lande toe te staan betrekken dat een vreemdeling is veroordeeld tot jeugddetentie. Voormelde uitspraak staat daaraan niet in de weg. Desalniettemin moet uit die uitspraak

worden afgeleid dat bij de belangenafweging die aan het bepaalde in artikel 3.77, eerste lid, van het Vb 2000 ten grondslag ligt, de materiële wetgever, in het geval van een veroordeling tot jeugddetentie, de bescherming van het algemeen belang niet bij voorbaat heeft laten prevaleren boven het belang van een vreemdeling bij een eerste verblijfsaanvaarding. Gelet hierop heeft de minister in het onderhavige geval niet zonder nadere motivering als gevolg van de enkele veroordeling tot jeugddetentie doorslaggevend gewicht mogen toekennen aan het algemeen belang. Dit klemt te meer, nu de minister in het besluit van 20 april 2010 niet kenbaar is ingegaan op hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd over de relatie met zijn moeder en de omstandigheden die tot versterking van die relatie hebben geleid. De rechtbank heeft gelet op hetgeen de vreemdeling in bezwaar heeft aangevoerd, zoals hiervoor onder 2.5.3. weergegeven, dan ook niet onderkend dat de minister ten onrechte niet alle voor de belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden bij deze belangenafweging heeft betrokken. Onder deze omstandigheden, in samenhang bezien, heeft de minister, anders dan de rechtbank heeft overwogen, onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd waarom in dit geval artikel 8 van het EVRM geen positieve verplichting met zich brengt om de vreemdeling verblijf hier te lande toe te staan. De grieven slagen.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Grieven 12 en 13 behoeven geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 20 april 2010 betreffende de weigering de vreemdeling ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met een verblijf op grond van artikel 8 van het EVRM te verlenen, ongegrond heeft verklaard. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep in zoverre alsnog gegrond worden verklaard en het besluit van 20 april 2010 in zoverre worden vernietigd. De aangevallen uitspraak dient voor het overige te worden bevestigd.

2.7. De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 7 februari 2011 in zaak nr. 10/15475, voor zover de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 20 april 2010 betreffende de weigering de vreemdeling ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met een verblijf op grond van artikel 8 van het EVRM te verlenen, ongegrond heeft verklaard;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep in zoverre gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 20 april 2010, kenmerk 0009-04-2105, voor zover dat ziet op de weigering de vreemdeling ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met een verblijf op grond van artikel 8 van het EVRM te verlenen;
- V. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,- (zegge: dertienhonderdelf euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, waarvan € 874,- (zegge: achthonderdvierenzeventig euro) voor het beroep en € 437,- (zegge: vierhonderdzevenendertig euro) voor het hoger beroep. Het totale bedrag dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.
- VII. verstaat dat de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel aan de vreemdeling het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 377,00 (zegge: driehonderdzevenenzeventig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

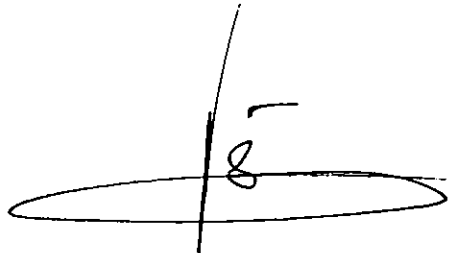
Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. N. Walcott-Oliai, ambtenaar van staat.

w.g. Hent
voorzitter

w.g. Walcott-Oliai
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval shape. A vertical line crosses the oval from top to bottom. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character. Above this mark, there is a small horizontal tick mark.

mr. H.H.C. Visser